MAUSOLEUM FOR THE PRESIDENT
МАВЗОЛЕЙ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА

National Art Museum of Ukraine. Kyiv, July 23, 1994
Національний ходожній музей України. Київ, 23 червня, 1994

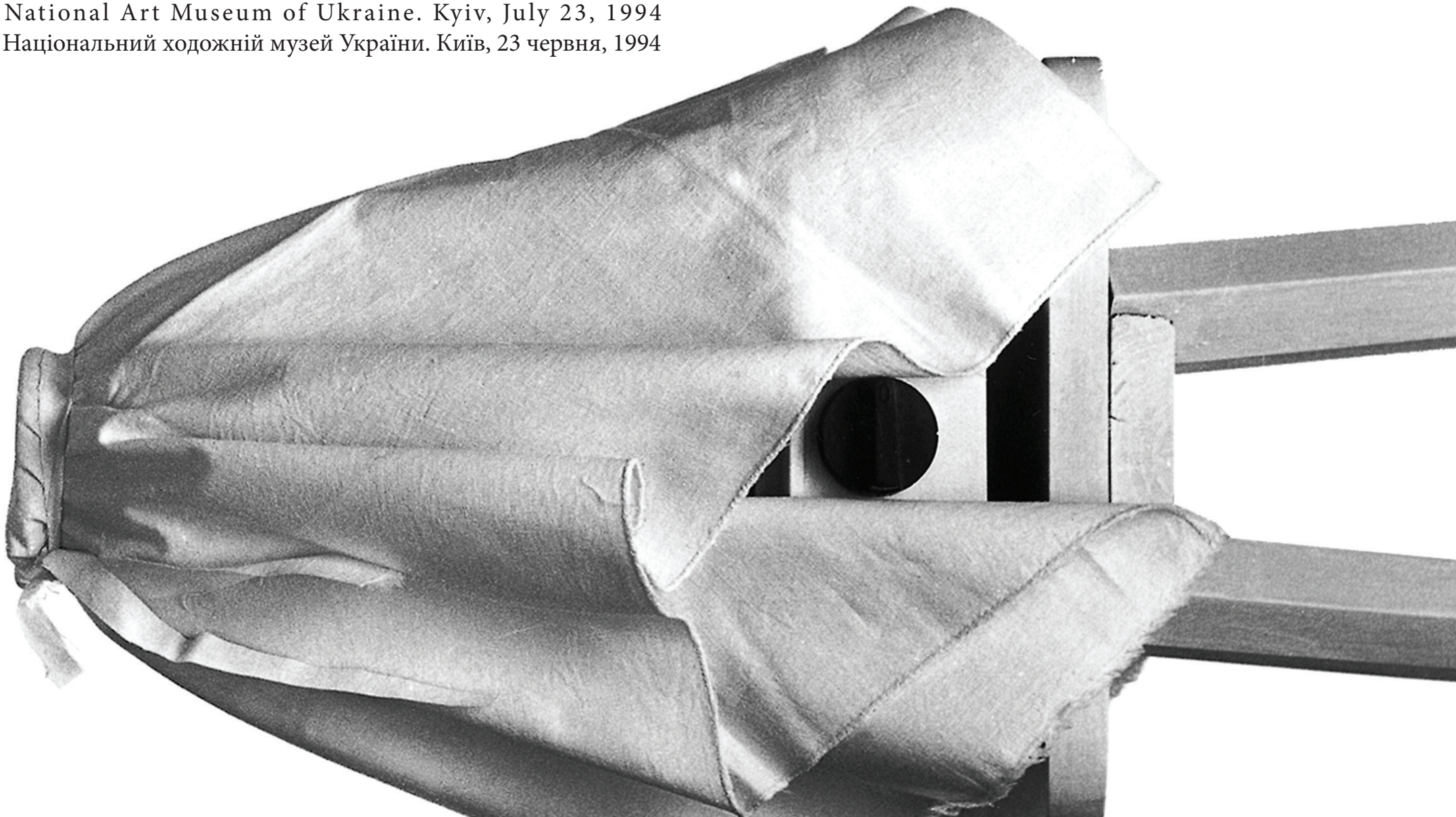

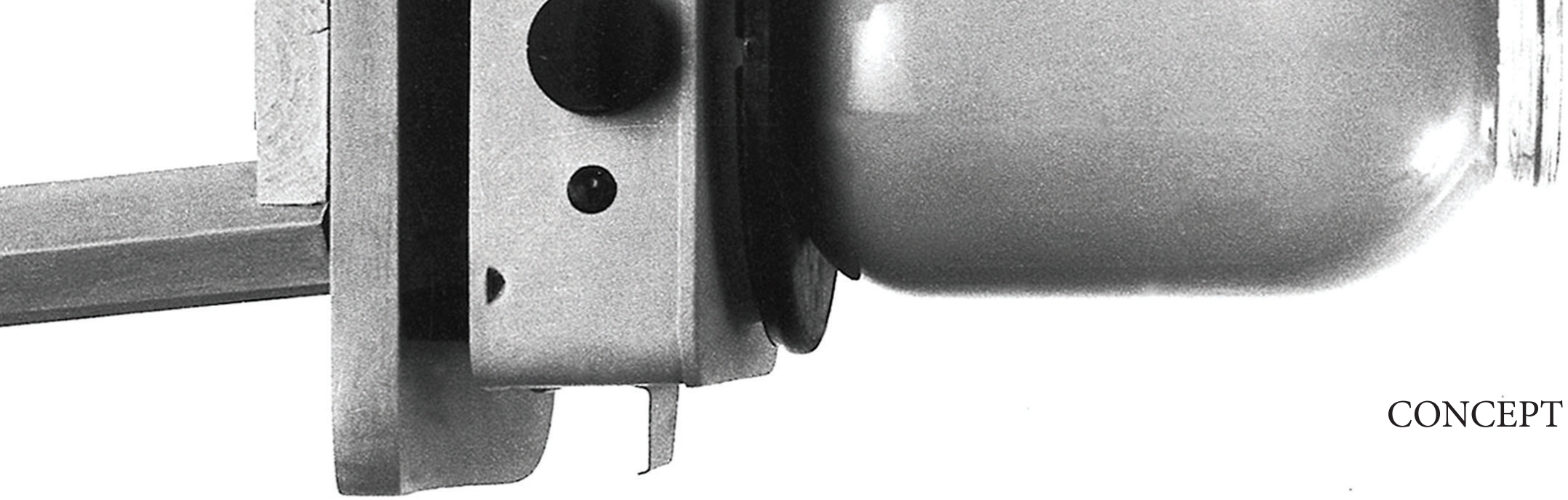

CONCEPT

The «Mausoleum for the President» project represents an experience in hyper-contextual art and is an original dialogic antithesis to the «Art in Space» project.

«Art in Space» is an attempt to withdraw a work of art to a so-called “empty expanse” and provide it a possibility to organize this space according to its own internal algorithm beyond the influence of the contextual cacophony of the cultural environment. In the opinion of the authors -who are using in this project works of art in a traditional manner of understanding, that is, with a subject and a figurative sense modern art is a game with an auto-mute figure that is realized only in a dialogue with a context.

«Mausoleum for the President» continues research into the problems raised by «Art in Space». The project leads to the creation of a hyper-contextual work, a work with a maximum of senses and symbols and a minimum, or, perhaps, complete absence of artistry. This principle on one hand leads to strict limitations on the use of imagery, metaphor, and artistic visuality, but on the other hand dictates a total broadening of the sense of the cultural context on the all space of the vital activity of the contemporary Ukrainian society.

Issues explored include the actuality of the presidential election, questions of history regarding the genesis of the state and its future (in all its ramifications, from hypertrophied patriotism to sarcastic nonacceptance), as well as historic personalities, the mythology of the state, culture, and civilization. Such a wide context requires the compression of all these senses into one theme. The theme of the mausoleum is a provocation, which violates the taboo of contemporary good sense and opens possibilities for any number of historic parallels and political speculations. The concept introduced here brings to the main theme a number of paradoxical resonances. The viewer is offered a playful search for a national recipe for mummification (grease and lard are Ukrainian totemic accessories), a tragic reflection on the perishable nature of life (the body is mummified like a sausage), as well as a lesson in making modern art (fat as an artistic material for Josef Beuys).

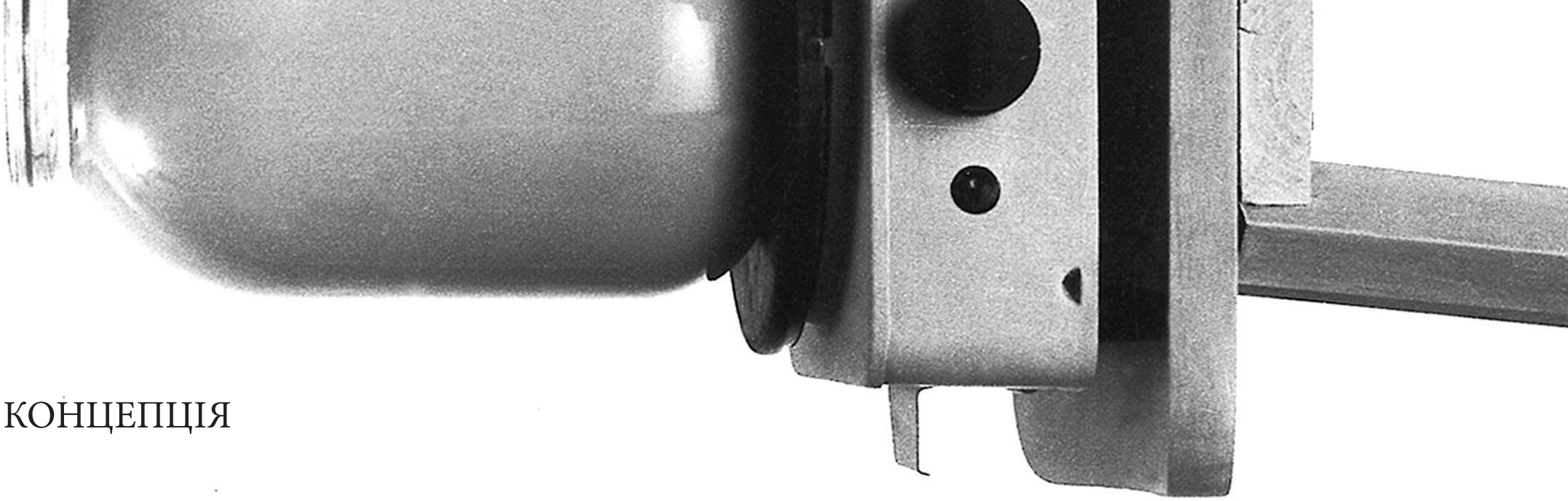

КОНЦЕПЦІЯ

Проект «Мавзолей для Президента» являє собою дослід гіперконтекстуального мистецтва та є своєрідною діалогічною антитезою програми «Art in Space».

У «Art in Space» робиться спроба винести твір мистецтва у так званий ”пустий простір” і надати йому можливість організовувати цей простір у відповідності до власного внутрішнього алгоритму поза впливами контекстуальної какофонії культурного середовища. На думку авторів, які використали у цій програмі твори мистецтва, що відповідають традиційному розумінню /сюжетність, фігуративність/, сучасне мистецтво -це гра з фігурою автозамовчування, яка реалізується тільки за рахунок діалогу з контекстом.

Розпочате у проекті «Мавзолей для Президента» подальше дослідження, цієї проблематики приводить до створення об’єкту гіперконтекстуального - максимум смислів та символів і мінімум (практична відсутність) художності. Цей принцип, з однієї сторони, вводить жорсткі обмеження на використання образності, метафоричності, тобто художньої візуалізації, а з іншої, диктує тотальне розширення поняття культурного контексту на весь смисловий простір активної життєдіяльності українського суспільства. Від актуальності президентських виборів до питань історії генези держави та її перспектив (у всій гамі відношення: гіпертрофований патріотизм -саркастичне неприйняття), і далі - історичної особи, державної міфології, культур, цивілізацій та цивілізації.

Так широко взятий контекст потребує практичного згущення смислів у єдину тему. Тема Мавзолею є провокацією, що руйнує табу сучасного здорового глузду і відкриває можливості для будь-яких історичних паралелей та політичних спекуляцій. Сама ж концепція привносить у задану тему ряд парадоксальних звучань, пропонує глядачеві гру в пошук національного рецепту муміфікації (смалець, сало як українські тотемні аксесуари), у творення сучасного мистецтва (жир, як художній матеріал у Бойса), наштовхує на трагічні роздуми про марність життя (тіло консервоване як ковбаса).

IGOR PODOLCHAK'S SPEECH AT THE PRESENTATION OF "MAUSOLEUM FOR A PRESIDENT" PROJECT

An artist creates his own world and in this regard he is a god. His creative potential is a function of freedom, freedom from mental stereotypes, and freedom from social slavery. In a battle with society he is formed as a personality, he finds himself. No obligations, no duties, no compromises. You are either everything or nothing!!!

When you are everything you are capable of seeing and understanding - seeing and understanding society as an organism in all its forms. When we talk about contemporary Ukrainian society, we can not omit two substantial notions : inability to look back and impotence. Its symbol is Buridan's ass who chooses between the East and the West. Its intellectual activities remain on a level of the well-known hero of the jokes, who tried to create a hybrid out of a fly and a melon seed. Election programs posted on every fence today are in fact absolutely adequate to your regular wall signs.

The truth is that all that we have is just imitation and a game. Children are pretending to be adults without knowing the laws, without understanding the reasons, without foreseeing the consequences. The infantilism of a nation of a 52 million people, occupying a huge territory and wearing the attributes of statehood granted by someone else - this is the kind of pathetic show that makes you feel disgusted. Dealing with the realities of
mature life turns Ukrainian society into a classic neurotic looking for inner reconciliation in a world of illusions, illusions and hopes for a salvation that is supposed to come from America or Russia, the EU or the IMF and finally from God! Unfortunately, a certain German registered his death already in the 19th century.

Only an artist that is a member of his society, an artist who freely operates with that society's complexes and even uses them as material for his creative work, is capable of curing and liberating. Liberating Ukrainians from Oedipus complex. Ukrainians are the ancestors of Taras Bulba, with their genetic memory seared by the images of the mighty rage of the Father, their actions subordinated to patriarchal authority and tradition.

The habitual fear of living without paternal guardianship forces Ukrainians to submit to the "older brother", to create a symbol of Father from any source – a tsar, Shevchenko or Stalin.

The act of ritual murder of the Father is the necessary radical method of liberating Ukrainian society. "Mausoleum for the President" is a form of ritual murder that fulfils the historical ambitions of the nation. "Mausoleum for the President" is an act of the initiation of the President. Through symbolical death he obtains real freedom. The restrained politician dies and a new personality, capable of acting, is born. By having a Mausoleum one can create the future without looking back.

Discarding the Oedipus complex is a necessary milestone in every nation's life. The kings of France and England were executed, the tsars of Russia, the ancestor of Austrian crown and President Lincoln were murdered. Our times have witnessed the end of the history, they don't call for blood, and they need comprehension. A realized artistic act is needed more than social cataclysms. A treatment with provocation is more effective than indulging infantile fantasies.

In conducting the mission of deliberation, in giving the gift of Freedom to the nation, you always think of the future of that gift. An artist is not an educator and it is not his task to cast pearls before swine. The process of becoming free and mature is painful. If the only thing a nation can think of is gluttony, it should be kicked in the balls!!! Metaphysical pain will make Ukrainians look back and finally start thinking. A nation should not turn into a pig, even if the pig is the totemic symbol of a nation. "Mausoleum for the President" is a provocation destroying all national taboos, social conventions and patriarchal mentality. It is a chance for the nation to realize itself.

The deliberation of society from the Oedipus complexes its real liberation. Freedom is spiritual state, not mere paper independence. Thus, for freedom, for freedom without égalité and fraternité, for freedom brought not by bloody revolution but by an artistic act, I open this Mausoleum, the symbol of deliberation of the nation and the initiation of its leader.

ПРОМОВА ІГОРЯ ПОДОЛЬЧАКА НА ПРЕЗЕНТАЦІЇ ПРОЕКТУ “МАВЗОЛЕЙ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА”

Художник створює свій власний світ і в цьому розумінні він Творець богоподібний. Його творча потенція це функція свободи, свободи від стереотипів мислення, свободи від соціального рабства. У боротьбі з суспільством він формується як особистість, він знаходить себе. Жодних обов’язків, жодного служіння, жодних компромісів. Або ти все, або ти ніщо.

Коли ти – все, ти здатен бачити та розуміти. Бачити та розуміти суспільство як цілісний організм у всіх його проявах. Якщо говорити про українське суспільство сьогодні, то неможливо уникнути двох визначальних понять – безглуздість та імпотенція. Його символ – буриданів віслюк, який й обирає між сходом і заходом. Його інтелектуальна діяльність на рівні відомого героя анекдотів, який намагався вивести гібрид мухи та кавунового насіння. Передвиборчі програми, якими сьогодні заклеєні паркани, за сутністю, абсолютно адекватні написам на парканах.

В дійсності все, що ми маємо – імітація та гра. Діти намагаються наслідувати дорослих, не розуміючи причин, не знаючи законів, не передбачаючи наслідків. Інфантилізм п’ятдесятидвохмільйонного народу, що займає величезну територію, який вдягнув атрибути державності з чужого плеча – видовище не з приємних, жалюгідне видовище. Зіткнення з реаліями дорослого життя перетворило українське суспільство в класичного невротика, що шукає заспокоєння в світі ілюзій. Ілюзій та покладань надій та сподівань на Америку чи Росію, Європейську спільноту чи Міжнародний валютний фонд і, в решті решт – на Бога. Але на жаль, його смерть було зареєстровано одним німцем ще у минулому столітті.

Тільки художник, який співвимірний суспільству, як цілісному організму і який навіть перевершує його, який вільно оперує комплексами та використовує їх як матеріал для власної творчості, може вилікувати суспільство, звільнити суспільство, звільнити українців від едипового комплексу, що тяжіє над ними. Вони нащадки Тараса Бульби та їхня пам’ять зберігає картину страшного гніву Батька, їх вчинки підпорядковані патріархальному авторитету та традиції. Притаманний їм страх перед життям без батьківської опіки штовхає їх на покору «старшому брату», на створення символу Батька з кого завгодно – царя, Шевченко, Сталіна.
Обряд ритуального вбивства Батька – ось необхідний радикальний засіб визволення українського суспільства. «Мавзолей для Президента» - це форма ритуального вбивства. Форма, що несе в собі ствердження всесвітньо-історичних амбіцій нації. «Мавзолей для Президента» - це обряд ініціації президента. Через смерть символічну він отримує свободу реальну. Вмирає скутий, не вільний політик, народжується особистість, яка здатна на вчинок. Маючи свій мавзолей, можна творити майбутнє, не озираючись назад.
Звільнення суспільства від едипового комплексу - необхідна віха в житті кожної нації. Страчені королі Франції та Англії, вбиті царі Росії та нащадки Австрійської корони, президент Лінкольн також вбитий. Наш час – час кінця історії, він не потребує крові, він вимагає осмислення. Усвідомлений мистецький акт більше потрібен, ніж соціальні катаклізми. Лікування провокацією більш потрібне, ніж потурання інфантильним фантазіям.
У виконанні місії визволення, у дарунку народові свободи, не можна не перейматися долею дару. Художник – не просвітник, і не його функція розсипати перли перед свинями. Свободу здобувають через біль, через біль мужність. Якщо нація думає тільки про їдло, її необхідно вдарити ногою по яйцях. Метафізичний біль примусить озирнутись та, нарешті, замислитись. «Мавзолей для Президента» - це провокація, що ламає національні табу, соціальні конвенції, патріархальну ментальність. Це шанс для народу на самореалізацію. Звільнення суспільств від едипового комплексу – це його реальне визволення. Свобода – це стан духу, а не паперова незалежність. Тож, я відкриваю Мавзолей в ім’я свободи, свободи без рівностей і братств: свободи, що принесена не кривавою революцією, а мистецьким актом. Відкриваю Мавзолей – символ визволення нації та ініціації її лідера.

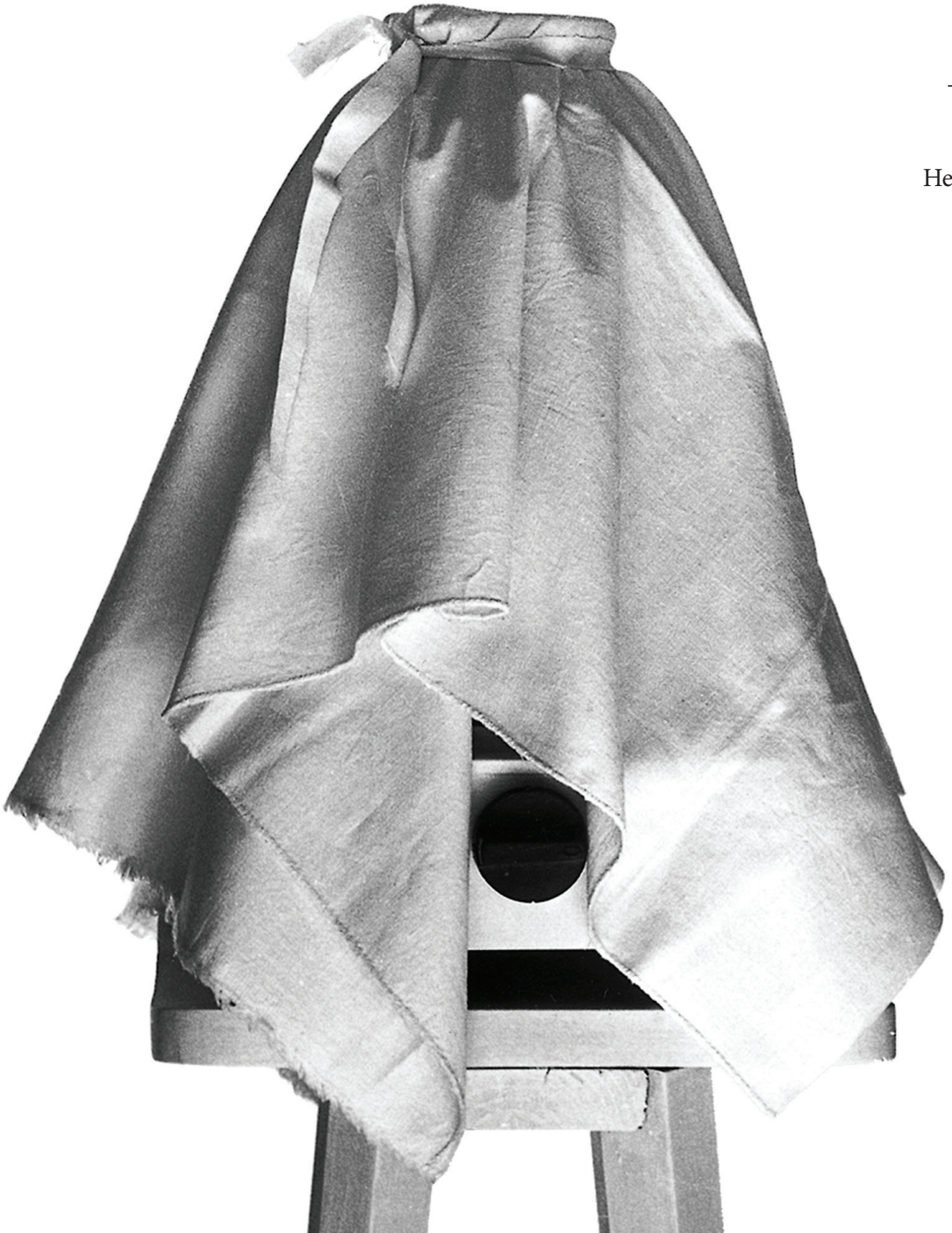

Materials:
- traditional Ukrainian preservative - lard;
- traditional Ukrainian container - 3-liter jar;
- electric stove.

Heated lard makes possible to see the President.

Для створення Мавзолею використані:
- традиційний український консервант – смалець;
- традиційна ємність для консервування – 3-літрова банка;
- електрична плитка.

Нагрітий смалець стає прозорим, що дає можливість бачити Президента.